

מדריך למעבר קל לחיי אוניברסיטה

אני סטודנט בשנה ראשונה באוניברסיטת-ייל. השינוי מבית-ספר תיכון לאוניברסיטה היה ארוך, שונה וקשה מאוד. כשאני הייתי בבית-ספר תיכון, היה לי הכול, מה שעשה את זה קשה לעזוב אבל אני הייתי מוכן בישביל החיים באוניברסיטה. יש ארבעה דברים שאתה צריך לדעת ולעשות.

הדבר הראשון: לעזוב מאחורה את הישן ולהסתכל קדימה לחדש. אחר' בית-ספר תיכון, אני הייתי צריך לעזוב את החברים שלי, וזה היה אולי הדבר הכי קשה לעשות. אני לא הכרתי אף אחד בבית-הספר החדש. גם, אני עזבתי את הבית שלי, המשפחה שלי וגם המורים שלי שעזרו לי להתקבל פה. אני עזבתי את החיים שלי כדי להתחיל חיים חדשים. זה היה קשה בהתחלה בגלל שזה היה העבר שלך מה שהביא אותך לפה, אבל כשאתה מוכן להסתכל קדימה ולא אחורה, זה הופך יותר קל.

הדבר השני: פגוש אנשים חדשים, עשה חברים חדשים ותכיר את היה לי הרבה מזל בגלל שאני באתי לייל באוגוסט בשביל כדורגל כי אני משחק בשביל האוניברסיטה. אני הייתי יכול לעשות חברים חדשים לפני שכתות התחילו וגם, אני הייתי יכול לראות את הקמפוס ולראות איפה הכול על קמפוס. גם, כשכתות התחילו, אני הייתי חברתי מאוד ואנ' הלכתי להרבה מסיבות לפגוש אנשים חדשים. זה חשוב מאוד לדעת איפה הכול על קמפוס כי זה עושה שאתה מרגיש נוח ומרגיש כמו אתה בבית שלך. אז, אתה תרגיש בטוח ואתה תרצה להיות חברתי. זה גם חשוב מאוד לעשות חברים חדשים בגלל שאתה תהיה באוניברסיטה בשביל ארבע שנים, השנים הכי טובות והשנים הכי חשובות בחיים שלך.

הדבר השלישי: קח אחריות.

מדריך למעבר קל לחיי אוניברסיטה

אני מצאתי שהייתה לי הרבה אחריות שלא הייתה לי קודם. אין הורים לומר לך מה לעשות, אבל הם גם לא פה לעזור לך כשאתה צריך אותם. זאת גם האחריות שלי לטפל בעצמי, ובאוכל שלי ואני אפילו עושה את הכביסות שלי. האחריות החדשה גם נתנה לי עוד חופש שלא היה לי אף פעם. אני אוהב לגור בלי המשפחה שלי ואני חושב שאני התבגרתי מאוד כשאני באתי לאוניברסיטה. זה חשוב מאוד לקחת אחריות ולהתבגר בעצמך.

הדבר הרביעי: לארגן את הזמן שלך היטב.

אחרי שאני לקחתי אחריות, אני הייתי צריך לבחור את הקורסים שלי ולארגן את הזמן שלי. כתות באוניברסיטה לא כמו כתות בבית-ספר תיכון. פה באוניברסיטה, אני הייתי יכול לבחור קורסים שאני חשבתי מעניינים, והיו לי רק קצת דרישות. אף-על-פי שיש עוד חופש, יש הרבה שעורים. אז, מה אני הייתי צריך לעשות היה לארגן את הזמן יותר טוב. זה חשוב מאוד לזכור לעשות את הזה כי יש פעמים כשיש יותר מדי עבודה ואם אתה יכול לארגן את הזמן שלך יותר טוב, אז זאת לא תהיה בעיה.

הדבר הכי חשוב שאתה רוצה לעשות, זה לעשות חיים. להיות עצמך. לעשות חברים חדשים שיהיו לך תמיד. זה נסיון אחד שלא יהיה לך אף פעם שוב אז אתה צריך לעשות את הטוב ביותר שאתה יכול.

My name is Brad Rose and I was born in Toronto, Canada. I am a first year student at Yale University, as well as a member of Calhoun College. I am also a brother in a fraternity and a member of the Yale varsity soccer team and I am planning on majoring in Economics.

My article is about the transition and change from high school to university. I provide a guide for an easy transition from high school to university providing examples from my personal experiences, as well as providing advice on how to make the change as easy as possible.

Requirement – דרישה
Manage – לארגן
Transition – מעבר
Surroundings – סביבה
Forward – קדימה
Experience – נסיון

To mature – להתבגן
Laundry – הכביסה
To take care of – לטפל ב
Responsibility – אחריות
Ready – מוכן

משהו מצחיק קרה לי בדרך לנמל התעופה

בחופשת-החורף שעברה, אני ביקרתי את החברים שלי בישראל

שגרים בירושלים בשנה הזאת לפני שהם מתחילים ללמוד

באוניברסיטה. אני הייתי איתם בדירה בירושלים בשביל עשרה

ימים.

הטיסה שלי לחזור לאמריקה היתה ביום השנה החדשה (הראשון

של ינואר). אני רציתי לבקר בתל אביב, אבל אני לא

רציתי לנסוע לתל אביב ואז לחזור לירושלים ואז לחזור לנמל

התעופה(1) כי נמל התעופה קרוב לתל אביב. אז, היה לי רעיון

משוגע: אני אסע לתל אביב ב-31 בדצמבר, אהיה בחוץ כל הלילה

בערב השנה החדשה, ובבקר אסע לנמל תעופה. אני הייתי מספיק

טיפש לחשוב שזאת היתה תוכנית טובה, והידידה שלי, מדליון, היתה

מספיק טיפשה להסכים לבוא איתי. אבל היתה לנו בעיה אחת: אם

אני אסע לנמל התעופה מתל אביב, אני אהיה צריך לקחת את

התיקים שלי לתל אביב. אבל אני לא רציתי לקחת את התיקים

אתנו כל היום, אז הייתי צריך מקום להשאיר(2) אותם.

באמריקה, אפשר להשאיר תיקים בבתי מלון, אבל לא בישראל. אז אני טילפנתי לאל-על לשאול אם הם

יכלו לקחת את התיקים שלי יום קודם. אי אפשר. אז אני טילפנתי לתחנה מרכזית של אוטובוסים בתל

אביב.ענתה לי מכונה(3) בעברית, ואני לא יכלתי להבין, אז אני לא ידעתי איזו אפשרות לבחור.אבל שום

דבר, כי כל האפשרויות הלכו לאותו טלפון: במשרד הביטחון(4). אני שאלתי את האיש,

"Is there a place where I can check my bag?"

הוא לא דיבר אנגלית. אבל הוא אמר לי שזה אפשר ונתן לי מספר לטלפן. אני אמרתי תודה וטילפנתי

למספר. לא פעל. אז אני טילפנתי לאיש עוד פעם. הוא אמר לי שלא היה לו עוד מספר, אבל הוא היה

בטוח שזה אפשר. ואני האמנתי לו.

משהו מצחיק קרה לי בדרך לנמל התעופה

אז מדלין ואני נסענו באוטובוס לתל-אביב (אני לא יכלתי להאמין שזה היה בטוח להשתמש באוטובוסים ישראלים). בתחנה מרכזית בתל אביב, אנחנו שאלנו את האישה בשולחן האינפורמציה (היא דיברה אנגלית מצוינת) איפה אני יכלתי להשאיר את התיקים שלי. "אתה רואה את החנות שם עם השלט קוקה-קולה? אפשר שם."

אני ראיתי. זאת היתה חנות קטנה. השם שלה היה "סופר סנדוויץ', סופר טוסט."

"שם?" אני שאלתי אותה.

"כן."

אני הסתכלתי בה כאילו היא היתה משוגעת, והיא הסתכלה בי כאילו אני הייתי משוגע.

"רגע. את אומרת לי להשאיר את התיקים שלי בחנות קוקה-קולה?" אני שאלתי.

"כן! מה אתה לא מבין? אתה לא מבין את האנגלית שלי? למה אתה חושב שזה מוזר?"

אז, אני הלכתי לחנות קוקה-קולה ושאלתי, "אפשר להשאיר תיקים פה?"

"בטח!" העובדת אמרה, כאילו היא עמדה תחת שלט שאמר "אחסון תיקים" (5) ולא "סופר

סנדוויץ'".

היא לקחה את התיקים שלי וכתבה קבלה בנייר טיוטה. "המחיר הוא שלושים שקלים," היא אמרה.

"אתה רוצה לשלם עכשיו או בעתיד?"

"בעתיד!" אני אמרתי.

היא ענתה, "בסדר. אנחנו נפתח בשעה שש. להתראות."

מדלין אמרה לי, "אתה לא תראה את התיקים שלך אף פעם." אני הסכמתי.

המדינה הזאת היא בדיחה לפעמים, אני חשבתי. היא מודרנית מאוד, אבל גם לפעמים היא לא

מתקדמת. אין בה סדר כמו באמריקה.

אנחנו היינו בעיר כל היום והלילה: בשוק, ברחוב, בקניון, בטיילת, בחוף, ובמועדון.

בבקר, אנחנו חזרנו לתחנה המרכזית. אני חשבתי שאני אלך לחנות הקוקה-קולה ואבקש את התיקים

שלי. והם יאמרו לי, "תיקים? אזה תיקים?" ואני אומר, "אני השארתי את התיקים שלי פה אתמול."

משהו מצחיק קרה לי בדרך לנמל התעופה

” והם יאמרו, ”אי אפשר להשאיר תיקים פה! זאת חנות סנדוויצ'ים! אזה אידיוט משאיר תיקים בחנות סנדוויצ'ים?”

אבל זה לא קרה. אני נתתי להם את הקבלה, והם נתנו לי את התיקים שלי. מיד אני חיפשתי בהם לראות אם משהו חסר. אבל הכל בסדר. אני שילמתי לאיש, והוא קרץ (6) לי, כאילו הוא אמר, אתה לא האמנת לנו, אמריקאי? אתה חושב שאנחנו מוזרים ואין לנו תרבות כמו אצלכם באמריקה. דברים פה לא תמיד לפי הסדר כמו באמריקה. אבל זה פעל, נכון, אחי?

A funny thing happened on my way to the airport on New Years in Tel Aviv . I had to store my luggage in a sandwich store. I was apparently the only one who thought this was weird.

Isaac Arnsdorf is a freshman in Davenport College. He writes for the Yale Daily News and plays trumpet in the Concert and Jazz Bands.

להשאיר – to store

מכונה – answering machine

משרד בטחון – security office

אחסון תיקים – luggage storage

קרץ – winked

הכבינמל תעופה – airport

אני הלכתי לקולנוע בחופש שלי והיתרגשתי לראות סרט פעולה, וחשבתי שאני אראה סרט מצחיק עם מרדפי מכונית כמו בסרט 'שוד האיטלקי'. זה לא נכון. אני גם חשבתי שג'סון סטיטס (Jason Statham) יהיה כמו שהוא היה ב'טרנספורטר': מרגש ומיליטנטי. זה גם לא נכון. למה אהבתי את 'שוד הבנק'? בניגוד לסרטים האחרים עם סטיטס, 'שוד הבנק' חכם ומסובך ואפילו פוליטי. אין אש או מהירות לעשות את הסרט הזה מצויין--יש סיפור טוב. זה סיפור אמתי על מעט קרימינלים שעושים שוד באנגליה. הם חושבים שהשוד רק בשביל כסף, אבל הם הולכים לעולם של שחיתות ורע כשהם לומדים שהאיש שנתן להם את העבודה הזאת הוא חבר פרלמנט. טרי (סטיטס) מוצא שהכל יותר מסובך ממה הוא

חשב, וכל האנשים שעושים שחיתות רוצים להרוג אותם (כי טרי מוצא דברים רעים בקשת שהחברי פרלמנט והאנשים האכזריים לא רוצים אף אחד לא לראות). יש לטרי הרבה בעיות לענות לכולם ביחד. אפילו בלי פעלה, הסיפור גורם לך לשבת בסוף של הכיסא שלך. האטמוספירה בסרט באמת מרגשת כמו אנגלנטה בשנות השבעים. הבגדים, ההתנהגות, השפה: כל כך מרגשים אמתיים. אם אתה רואה רק סרט בעונה הזאת, אתה צריך לראות 'שוד הבנק', אבל זה לא סרט בשביל ילדים. יש הרבה נשים בלי בגדים ועוד דברים רק בשביל עיניים מבוגרות (אבל אילה כל חשוב מאוד לאטמוספירה). זה סרט מעניין מאוד, אבל צריכים לחשוב על הסרט (אם אתה רוצה לדבר אחרי הסרט). זה לא סרט טוב בשביל פגישה ראשונה. אני יודע שזה קשה להסביר איך אפשר שסרט על שוד בלי פעלה כל כך טוב, אבל אני מספר לך שעזבתי הקולנוע יותר שמח משהייתי אחרי כל הסרטים האחרים ב-2008.

action – פעולה
chase – מרדף
causes – גורם
true – אמתי
Jason Statham – ג'סון סטיטס

heist – שוד
complex – מסובך
corruption – שחיתות
vault – קשת
to kill – להרוג

פוליטיקה ישראלית

אביתל

ההיסטוריה הפוליטית של ישראל היא לא משהו להתגאות בו, כי

היתה הרבה שחיתות מאז הקמת המדינה ב1948. לישראל יש

פרלמנט שקוראים לו "הכנסת". החברים נפגשים בבנין בירושלים.

ישראל היא מדינה דמוקרטית, ולכן יש לה נשיא, אבל האיש הכי

חשוב הוא ראש הממשלה. לאחרונה, היתה שחיתות בכנסת,

בממשלה, ובמיוחד אצל הנשיא האחרון משה קצב,

הנשיא השמיני של מדינת ישראל.

קצב היה הנשיא בערך שבע שנים עד שהוא התפטר. הוא היה חבר של קבוצת ליכוד, ונבחר לראש עיר של

קרית מלאכי בגיל 24. אחרי זה, הוא עבר להיות חבר כנסת ב1977. ב31 ליולי, 2000, קצב ניצח את

שימעון פרס בבחירות לנשיאות. ביום למחרת, הוא כבר היה הנשיא של ישראל.

ב22 לאוגוסט, 2006, המשטרה הלכה לבית של קצב כי היו עשר האשמות נגדו על הטרדה מינית

והאשמה אחת על אונס (rape). ב7 לספטמבר, קצב אמר שהוא לא רוצה להיות בכנסת בגלל שהוא לא

רצה "שיהיו ויכוחים". אז דורית בינש עברה להיות הנשיאה של בית המשפט העליון של ישראל. קצב סוף

סוף התפטר ב1 ליולי, 2007, ושימעון פרס נבחר להיות הנשיא (אחרי קצב) ב13 ליולי.

הסיפור הזה הוא רק אחת מהדגמאות היותר חדשות של פוליטיקאים מושחתים במדינת ישראל. זה עצוב

אבל יש המון סיפורים דומים לסיפור של קצב. אני מקווה שבעתיד ישראלים ילמדו לבחור אנשים יותר

טובים לנהל את המדינה שלהם.

אביטל סוקולו סילברמן

תיכון ווילבר קרוס 2009

להתגאות בו – to be proud of

שחיתות – corruption

התפטר – resigned

נבחר – was elected

אשמות – charges

שטרדה מינית – sexual harassment

אונס – rape

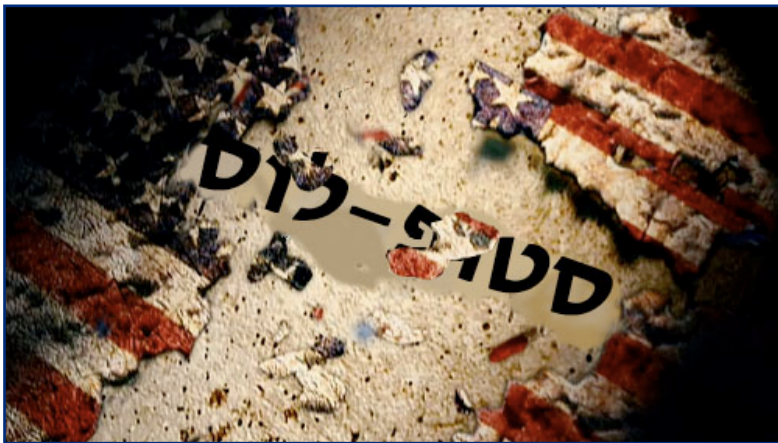
בית המשפט העליון – Supreme Court

קמושחתים – corrupt

Israel has an unfortunate history of electing corrupt politicians. One example of the country's recent bad choice of elected officials is Moshe Katsav, the eighth President of Israel. Katsav finally resigned in 2007 after several charges of sexual harassment and one of rape were filed against him. Shimon Peres took over Katsav's duties as President and remains in that position today. I hope that in the future Israelis become more wary of who they elect to lead their country.

סקירת סרט: "סטוף לוס"

אלסע

הסרט "סטוף לוס" היא דרמה על חיל אמריקני

צעיר שבא הביתה מעיראק רק לגלות שהוא

צריך לעזור למלחמה. החיל, ברנדון קינג,

פעם שרת את המדינה שלו בגאווה. הוא שרת

בעיראק ובאפגניסטן וקבל פרסים בשביל

השרות שלו. יוצא הצבא עוזר לעיר המגורים

קטנה שלו בטקסס, איפה הוא מקבל ברכת שלום של גיבור. ברנדון חושב שהוא גמור עם הצבא ומנסה

להסתגל לחיים אזרחיים עם העזרה של המשפחה שלו והחבר שלו, סטיב, ששרת איתו בעיראק. אבל לפתע

ברנדון, סטיב, וחברי המלחמה שלהם מגלים שהם צריכים לעזור לעיראק. הבטוי "סטוף לוס" מפנה

למדיניות שאומרת שהממשלה יכולה לשלוח את החילים למלחמה אפלו אחרי שההסכמים שלהם עם

הצבא גמורים כל החילים ראו ועשו דברים רעים מאוד כשהם היו בצבא והנסיונות שלהם פוקדים אותם. זה

קשה מאוד בשביל החילים לא להיות במלחמה ולהסתגל. הם שותים הרבה כדי להתמודד עם החרדה

והזכרונות הרעים שלהם. בסרט, אנחנו רואים הבזקים לאחור של החילים כדי להבין יותר טוב מה הם

עברו בעיראק. ברנדון, סמל, אבד כמה אנשים ולפחות איש אחד, מעיר המגורים של ברנדון, היה פצוע

ברצינות. יש לברנדון רק שתי ברורות-- הוא יכול לעזור למלחמה או לרוץ. ברנדון לא רוצה לעזור לעיראק

לכן הוא מחליט להיות נפקד. עם הארוסה המנוכרה של סטיב, מישל, (איתה הוא מפתח קשר רומנטי)

ברנדון נוסע לושינגטון כדי לנסות לדבר עם הסנטור שלו. במקום, ברנדון הולך לאיבוד בחיים מחתרתיים

איפה חילים אחרים כמוהו חיים כמו פושעים ובקושי שורדים. אני לא הולכת לומר יותר כי כדאי לכם לראות

את הסרט.

שחקנים

המשחק בסרט טוב מאוד. רין פיליפה משחק את ברנדון קינג עם תשוקה שאני לא ראיתי בסרטים האחרים

שלו. צ'נינג טטם משחק את התפקיד של סטיב (החבר הכי טוב של ברנדון) טוב מאוד. אבי קורניש משחקת

מישל, הארוסה המנוכרה של סטיב שבורחת עם ברנדון.

סקירת סרט: "סטוף לוס"

מוזיקה

אני אוהבת את המוזיקה בסרט הזה. השירים החביבים עלי הם "גופים" ו"פותח את העיניים שלך" (תרגום עברי). המוזיקה חלק גדול של הסרט. היא עוזרת ליצור את המצב רוח ולהדגיש את ההרגשות של השחקנים.

תימות בסרט

יש הרבה תימות ב"סטוף לוס". הם כוללים נאמנות למדינה, וההרגשה של בגידה; ידידות בין גברים; ההשפעות של מלחמה על חילים צעירים; והרעיון שעיר קטנה יכולה להיות מקום נחמד לגור, אבל לא בהכרח מקום בטוח לגור. הסרט גם במרומו מטיל ספק במדיניות הממשלה של "סטוף לוס" ובמלחמה בעיראק בכלל. האח של המנהל שרת בעיראק לכן הביקורת העדינה שלה של המלחמה פרטית

וידענית, והציור של החילים רגיש ומדויק.

להתגבזקים לאחר - flashbacks
להיות נפקד - Go AWOL

The movie "Stop Loss" is about a young American soldier, Brandon King, who returns home after serving in Iraq, only to find out that he must return to the war despite having completed his contract. Once a loyal and proud soldier, Brandon decides to run away rather than be forced to return to the war. The movie brings up issues of loyalty to one's country and the feeling of being betrayed by it, friendship among men, and the security of small town life.

מה לעשות בניו היבן

הרבה סטודנטים בוחרים ללמוד בייל כי הם אוהבים את הקמפוס:

הבניינים הישנים, כמו ארמונות, העצים בשורות על הגרין,

החצרות היפים, העיר הקטנה סביב ומתוך לאוניברסיטה. גרתי בניו

היבן לכל חיי, ואני אוהבת יותר דברים בעיר משאפשר לגלות ברק

ארבע שנים. אני חושבת שהדברים הבאים הכי חשובים או נחמדים

לראות.

בגלל האוניברסיטה, יש לנו הרבה מוזיאונים טובים. אני הכי אוהבת

את המוזיאון של אומנות בריטית, כי הוא לא גדול ביותר, ואני יכולה

למצוא את התמונות שאני זוכרת ורוצה לראות עוד פעם, אבל גם יש

משהו חדש כל הזמן. בתמונה שאני הכי אוהבת, יש חולה על מטה,

והרבה אנשים מסביב לה—עבדים, ואורחים, ואיש אחד שלובש

טורבן וקורא מספר שפותחים מן הצד השמאלי.

כולם לובשים בגדים עם צבעים בהירים, ובגלל הבגדים והבניין (של אבנים), עם שערים עגולים וחלונות

פתוחים שנותנים הרבה אור), אני חושבת שהם בצפון של אפריקה. יש גם מוזיאון יותר גדול ושונה

לאומנות, וספריה לספרים ישנים וקשים למצוא, ומוזיאון להיסטוריה של חיים עם עצמות וכלים ישנים,

איפה אני אוהבת ללכת כדי לכתוב סיפורים.

העיר קצת מפורסמת בגלל המסעדות שלנו שמבשלות אוכל ממקומות אחרות בעולם. יש החביב עלי,

זרוקה, שעושה אוכל הודי, וקפה אדולס, שעושה אוכל מאתיופיה, והאנצ'לדה המלא, עם אוכל ממקסיקו,

ומיה וקירקו עם אוכל יפני, ועוד כמה. אבל הארוחה המסורתית בניו היבן היא פיצה. שלוש המסעדות

החשובות בעבודה הזאת הן פהפהס, סליס, ומודון. כולן משתמשות בתנורי לבנים, אבל אני הכי אוהבת

פהפהס כי שם משתמשים בפחות בשר יותר וירקות מסליס, ועושים את הפת יותר דליק ממודון. סליס

ופהפהס הם בשכונה "ווסטר סקוור", שקוראים לה איטליה הקטנה. במרכז יש גן, כמו גרין שני. באביב,

כל עצי הדובדבנים סביב לגן פורחים. בזמן הזה, אני אוהבת לעשות פיקניק לארוחת צהריים בגן עם

פיצה מפהפהס, ואחר כך ללכת סביב הגן ולהסתכל על העצים והבתים.

משהו מצחיק קרה לי בדרך לנמל התעופה

בקיץ יש בניו היבן החג ל"אומנות ורעיונות" לשבועיים, כשיש הרבה הופעות ופנלים על כל מיני דברים. אני אוהבת את הקונצרטים בחוץ—בסוף של יום חם, יושבים בחצר שלא התחממה כל כך בגלל הדשא, ושומעים מוסיקה יפה.

בחורף, כשיורד שלג, כדאי לנסוע במזחלת בפארקים.

קרחון חתך את ניו היבן מהאבן, והשאיר את הר מזרח והר מערב לצדיה. אז יכולים ללכת לפסגה של אחד מהם ולראות את כל העיר למטה. בכל עונות השנה, אבל במיוחד בסתו, אני אוהבת ללכת בשבילים של

What to do in New Haven: art galleries, the Beinecke library, the Peabody museum of natural history; restaurants: Zaroka, Café Adulis, the Whole Enchilada, Miya and Kiraku, and New Haven pizza; the cherry blossoms in Wooster Square; the Arts and Ideas festival; East and West Rock. –Annie Bass, Wilbur Cross High School '08

castles – ארמונות

skeletons – עצמות

brick ovens – משרד בתנורי לבנים

sled – אֶחְסוֹן במזחלת

glacier – קרחון

השדולה הישראלית בארצות-הברית

בשנת 2006 ג'ון מארסהימר וסטפן ולט כתבו מאמר בכתב-עת

"לונדון רביו אופ בווקס" על השדולה הישראלית בארצות הברית.

במאמר הזה הם אמרו שהסיבה הכי חשובה למה ארצות הברית

עוזרת לישראל יותר מכל מדינה אחרת בעולם לא מפני שיש לשת

המדינות אותו האינטרס במיזרח-התיכון אבל מפני שיש קבוצות

יהודיות באמריקה שלא רק הצליחו לשלוט על מדיניות החוץ של

המדינה, אבל גם הצליחו להביא את העם האמריקני לחשוב

שהאינטרס של ישראל הוא גם האינטרס של ארצות הברית.

הכותבים אפילו חושבים שהקבוצות הטוריסטיות שתוקפות את

ישראל הן אחרות מאלו שתוקפות את אמריקה ושלעזור לישראל

יקר מאד ועוזר רק קצת, או אפילו לאיים על ארה"ב.

<http://zioneocon.blogspot.com/bush%20speech%20to%20AIPAC.jpg>

ובאמריקה - כמו AIPAC - ושל אנשים כמו הרבה יהודים אמריקנים בעלי השפעה וגם נוצרים. אין

לקואליציה נשיא או ראש, אבל כל "החברים" חושבים שצריך לעזור לישראל והם משפיעים על הממשלה

ועל חברי הפרלמנט. הם נותנים כסף בשביל מסע בחירות והם משפיעים על איך הרבה יהודים אמריקנים

מצביעים ומה כותבים העיתונים. אז הכותבים חושבים שלשדולה היתה הרבה השפעה על ההחלטה של

הממשלה האמריקנית ללכת למלחמה בעירק. זה מה שחושבים מארסהימר וולט, אבל הם קיבלו הרבה

ביקורת. כתב-העת שבשבילו הסופרים כתבו את המאמר כבר לא רצה להוציא אותו ויש סופרים שאומרים

שמארסהימר וולט הם אנטישמים. אבל הם לא כתבו שיש קשר יהודי. בשבילם, היהודים רק עושים מה

שאנשים אחרים ומדינות אחרות גם עושים: לנסות להשפיע על הממשלה. אבל בגלל שיש לכמה יהודים

הרבה כסף והשפעה, בשביל הסופרים יש בעיה; לא כי הם יהודים, אבל כי האינטרס שלהם לא האינטרס

של ארצות הברית.

ביקורת יותר טובה היא שאין לקבוצות היהודיות כל-כך הרבה השפעה כמו שהסופרים חושבים. יש הרבה

יהודים באמריקה שרוצים לעזור לישראל, ולכמה גם יש כסף והשפעה, אבל זה בדיוק בשביל הרבה

קבוצות. כמו תעשייה של דלק או נוצרים פונדמנטלים.

השדולה הישראלית בארצות-הברית

הם כולם משפיעים על מדיניות החוץ של הממשלה במזרח-התיכון והיהודים לא יכולים לאמור לה מה האינטרס שלה, אם רוצים או לא. אבל הויכוח הכי טוב זה שאין "קואליציה יהודית". לא חשוב כמה השפעה יש ליהודים, בגלל שהם אף פעם לא רוצים אותו הדבר. אפשר לראות בפוליטיקה הישראלית שהישראלים אף פעם לא כולם חושבים אותו הדבר על מה הממשלה צריכה לעשות. ויש דבר אחר: מארסהימר וולט הם "ריאליסטים", מדענים של פוליטיקה שחושבים שרק "האינטרס" חשוב. הם לא מבינים שלפעמים אנשים רוצים לעשות משהו שלא "באינטרס" שלהם, רק מפני שהם

This article deals with the controversial question of the Israel lobby in the United States, which received increased attention by a 2006 article by John Mearsheimer and Stephen Walt. The authors claim that US foreign policy in the Middle East is largely shaped not by national interest, but by Jewish groups and individuals who influence American policy makers.

Criticising Mearsheimer and Walt for being anti-Semitic is probably going too far, but they overstate the coherence and conformity of different Jewish groups and underestimate non-rational factors like moral convictions.

מרטין דווארלין

Martin Deuerlein is a graduate student of history and international relations at Tuebingen University, Germany, who is currently at Yale for a one year exchange program.

מאמר – article

שדולה – lobby

לֵאִיִּים – to threaten

נוֹצְרִים – Christians

מסע בחירות – election campaign

להצביע – to vote

להוציא – To publish

שֶׁקֶר – conspiracy, lie

תעשייה של דלק – oil industry

ויכוח – argument

להגנת ישראל

אוסטין קס

<http://www.psalm122.org/Frame-826201-homepagepage826201.html?>

היום, כמו כל יום אחרי מלחמת העצמאות, אנשי ישראל בסכנה.

לפני כמה ימים, היו התקפות טילים מגזה ועוד הרבה התקפות כמו

זה בימים אחרים. הרבה מהישראלים בגבול לא יודעים אם הם יחיו

מיום ליום. הם גרים על יד אנשים שרוצים להרוג אותם בלי סוף עד

שכולם מתים או לא בישראל. הטרוריסטים האלה הורגים את

הגברים, הנשים, והילדים של ישראל רק בגלל הדת שלהם—בגלל

שהם יהודים.

אבל, יותר מטרוריסטים מתקיפים את הישראלים. הרבה

מדינות בעולם אומרות שמדינת ישראל רעה מאוד כשהיא לוחמת

לחיות. הם אומרים שההגנה של הישראלים לא שונה מההתקפות

של הטרוריסטים הפלשתינאים או מלבנון. לדוגמא, הבי-בי-סי

אומרת שוב ושוב שישראל מנסה להרוג אזרחים ערבים (בכמה פעמים, הם אפילו היו צריכים להתנצל בשביל

השקרים ומידע לא נכון שהם כתבו). מכל ההיסטוריה שלה, היו לישראל הרבה אויבים גדולים וחזקים מכל

העולם. אם היא רוצה להמשיך להתקיים, מדינת ישראל צריכה להמשיך ללחום.

למה כל כך הרבה אנשים חושבים שישראל מדינה טרוריסטית? קודם, הם אומרים שישראל לקחה

מהפלשתינאים את הארץ שלהם, ושהישראלים לא רוצים לתת להם מדינה בשביל עצמם. זה לא נכון. לפני

שישראל היתה המדינה היהודית, האנשים באירופה רצחו את היהודים בפוגרומים רעים. אחר כך, היתה

השוואה. לא היה ליהודים שום מקום לחיות בשלום בלי לפחד למות. הציונים רצו לדבר עם הפלשתינאים

על לעשות שתי מדינות בפלישתינה, אבל הם לא רצו מדינה יהודית. הם רצו שיהודים לא יהיו בארץ ישראל

והרגו הרבה מהעולים היהודים. אחר כך, הרבה ראשי ממשלה של ישראל רצו לדבר עם המנהיגים של

הפלשתינאים, אבל הם הרבה פעמים לא רצו לדבר, רק ללחום.

המבקרים של ישראל גם אומרים שהיא הורגת כל כך הרבה אזרחים ערבים שלא

טרוריסטים. זה לא נכון. יותר מכל המדינות החופשיות בעולם, ישראל אוהבת חיים, ומנסה קשה מאוד לא

להרוג אזרחים ערבים. יש לכל הערבים בישראל זכויות כמו לכל הישראלים (זה לא נכון בהרבה מדינות

להגנת ישראל

ערביות). אבל, ישראל עדין צריכה ללחום בשביל ההשרדות שלה. אם לא, אפשר שהיא לא תהיה

קיימת בעתיד. כשהמבקרים אומרים שישראל צריכה לא להרוג אזרחים פלשתנאים, הם באמת

אומרים שהיא לא יכולה להגן על העם שלה.

ארץ ישראל, מכל המדינות בעולם, היא בסכנה מאויבים. כמה מהאויבים שלה מתקיפים אותה

עם טילים, וכמה עם מילים. אני חושב שלכל האויבים האלה, ארץ ישראל צריכה להמשיך ללחום.

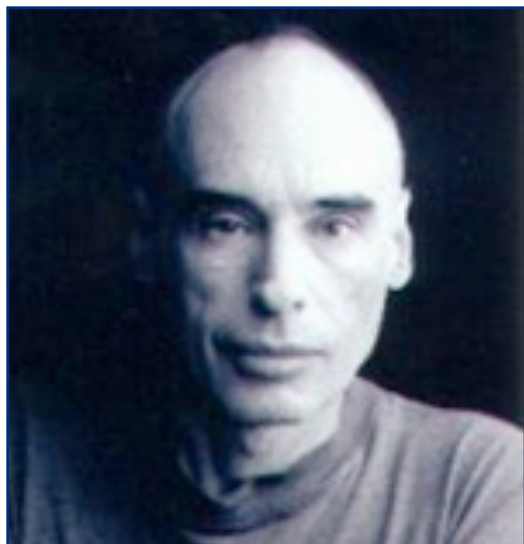
הגנה - defense
להגן - to defend
סכנה - danger
התקפה - an attack
טיל - rocket
גבול - border
להרוג - To kill
לתקף - to attack
ללחום - to fight

להתנצל - to apologize
שונה - difference
אזרחים - citizen
אויב - enemy
להתקיים - to survive
בי-בי-סי - BBC
המבקרים - visitors
זכויות - rights
השרדות - survival

In his article, Austin writes in defense of Israel against its many attackers, both violent and in print. He argues for Israel's right to exist and defends its general foreign policy of retaliatory defense.

Austin Kase is a freshman in Saybrook College. He enjoys playing the French horn, engaging in heated philosophical discussions, and of course, Hebrew class. He hopes to travel to Israel with his family soon.

חנוך לוי היה סופר ישראלי שכתב מחזות ושירים. הוא היה סופר חשוב מאד בישראל, ומחזותיו היו סיבות בישביל הרבה ויכוחים בישראל. כמה אנשים בישראל לא אוהבים אותו בחיים שלו, אבל עכשיו, אחרי שהוא מת, יש לו הכבוד של המדינה. חנוך לוי נולד ב-1943, בישראל, להורים שעלו מפולין רק שמונה שנים ליפני שהוא נולד. מישפחתו היתה דתית, והם גרו בתל-אביב. כשהוא היה בן אחת-עשרה, האבא של חנוך מת,

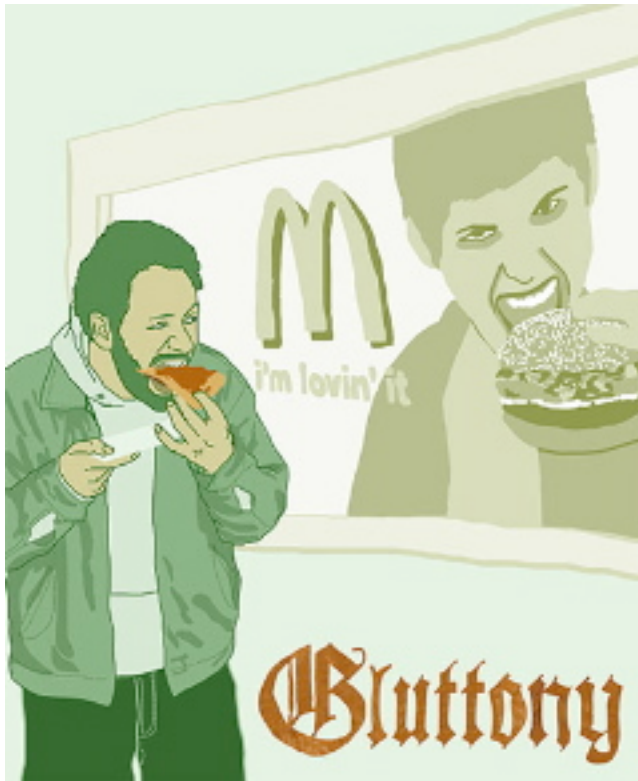
וחנוך יצא מבית-ספר לעבוד. אבל הוא למד בבית-ספר בלילה. שם הוא היתחיל לשחק בתיאטרון. חנוך היה חייל בצבא, כי הוא היה מוכרח לעשות את זה, אבל הוא לא היה במילחמה. אחרי הצבא, הוא למד באוניברסיטת-תל-אביב, איפה הוא למד ספרות עברית ופילוסופיה. הוא היה פוליטי מאד. הוא היה בשמאל ובקבוצה קומוניסטית, אבל הוא עזב את הקבוצה אחרי זמן קצר.

כשהוא גמר ללמוד, לוי היתחיל להיות סופר בישביל כסף. בהתחלה, הוא עשה טוב מאד. הוא כתב שיר שאנשים אהבו, עם השם 'בירכות-השחר'. מחזה שהוא כתב היה ראשון בתחרות של תחנת-רדיו. אבל אחרי המילחמה ב-1967, לוי היתחיל לכתוב מחזות על פוליטיקה, והם היו שנויים במחלוקת. הוא השתמש בשפה שאנשים לא אוהבים, הוא דיבר על מין, והוא אמר דברים רעים על הממשלה. גם הוא לא אוהב מה הוא חשב היה 'התרבות הצבאית'. אנשים בממשלה ניסו לקחת את הכסף שהממשלה נתנה בישביל תיאטרון בישראל. האנשים בממשלה השבו שאם לוי לא אהב את המדינה, המדינה לא היתה צריך לתת כסף לו. בחיים שלו, הוא כתב יותר משישים מחזות, וכשהוא מת ב-1999, היתה הלוויה גדולה בישבילו.

אני יודע על לוי כי אני שחקני תפקיד במחזה שהוא כתב, 'רצח'. ואני אוהב את המחזה. אחרי כך, אני היתחלתי לאם אתה תראח אותו, אתה תחשוב שהמחזה על המצב הפוליטי בישראל. קרוא תרגומים של עבודות שלו. 'רצח' מחזה מענין, אבל גם מחזה שקשה לראות. אם אתה תראח אותו, אתה תחשוב שהמחזה על המצב הפוליטי בישראל. יש חיילים, ויש טרוריסם, ויש מעגל-אלימות. רוב הדברים שקורים במחזה עצובים, וכשהוא היה בייל, אנשים בקהל יצאו כי הם לא היו יכולים להישאר--הם לא רצו לראות

חנוך לוי

את האלימות. אבל זה הדבר המעניין: אין למחזה סימנים שזה קורה בישראל או אפילו במזרח התיכון! לוי, כמו שייקספיר, לא כתב מחזות שרק בישראל מדינה אחת. המחזות שלו בישראל כולם, ובשביל כל מקום.

Raphael Magarik is a sophomore in Morse. He likes plays, politics, and Hanoch Levin.

Hanoch Levin is a famous Israeli Playwright. Famous for his biting social satire and political commentary, he was often been controversial in israel because of his outspoken political positions. Nevertheless, he has posthumously come to be recognized as one of Israel's great artist.

to leave – לעזוב
Morning Prayers – ברכות-השחר
contest – תחרות
argument – מחלוקת
murder – רצח
cycle of violence – מעגל-אלימות

מבזרח התיכון – Middle East

יש לי בעיה גדולה, ואני לא יודע מה אני צריך לעשות! אתמול, אני הייתי בכיתה ובאמצע המבחן, אני ראיתי משהו רע מאד – תלמידה שישבה לידי היא רימתה – אני הייתי יכול לראות שהיא השתמשה בפתקים. אני לא האמנתי! אני רוצה לומר משהו למורה, אבל אני הפסקתי. למה? כי אני אוהב את האישה הזאת ואני חושב שזה אפשר בשבילי להזמין אותה לארוחת-ערב יום אחד. עכשו, החלום שלי אפשרי, אבל אם אני מקשיב למה אני חושב נכון, אני יכול לאמור שלום לאהבה שלי. ואולי זה לא נכון...? מה את חושבת?

– בין אהבה ומוסר בייל

שלום "בין אהבה ומוסר",

יש לך בעיה מענינת מאד, אבל אני חושבת שאני יודעת מה אתה צריך לעשות. הדבר הכי חשוב הוא שאתה צריך לזכור להקשיב למוסר שלך. בשביל אף אישה לא כדאי לעשות משהו שאתה חושב רע, ובמיוחד באוניברסיטה. בכל זאת, יש דרך טובה לעשות טוב ואולי למצוא אהבה. קודם, אתה צריך לתת את המידע על רמייה למורה שלך אבל בלי השם שלך עם זה. זה לא קל, אבל אני ממליצה על פתק בלי השם שלך. אנשים יהיו יכולים לדעת את האמת ואף-אחד לא יודע מי זה היה. דבר יותר טוב לעשות, אולי, לדבר עם האישה ולשאל אותה למה היא רמתה. אפשר שאתה תמצא שאתה לא רוצה ללכת איתה לארוחת-ערב בסוף כי אתה לא אוהב את התשובות שלה. בלי האהבה שלך בשביל האישה הזאת, אין לך בעיה, אמת?

אני חושבת שכול דבר יהיה בשביל הכי טוב! – אבי

שלום אבי,

מאז שאני באתי לייל, היתה לי בעיה גדולה: אני לא יודע איך לישון! ו אין לי הזמן לישון עכשו. בבית-ספר תיכון, לא היתה לי הרבה עבודה, וכשהיתה לי עבודה, אני אף-פעם לא הייתי צריך לעשות את כל העבודה. פה בייל, זה לא נכון. גם, יש יותר דברים לעשות כשאתה לא עובד. אני אוהב את רוב הכיתות שלי, אז זה לא כאילו אני לא רוצה לעשות את העבודה בשבילהן. אבל אני אוהב את הדברים האחרים שאני עושה. לפעמים אני שואל את עצמי למה אני באוניברסיטה? בשביל כיתות, או בשביל ההזדמנות לפגוש ולדבר עם הרבה אנשים מעניינים? איך אני מוצא את האמצע בין עבודה, משחק, ושינה?

עייף בייל

שלום "עייף בייל",

לסדר את החיים שלך לא קל, אבל אתה תאמר תודה אם אתה עושה את זה. אוניברסיטה מקום נפלא, אבל בסוף אתה לא מוכרח לשכות שאתה שם ללמוד בכיתות. אני יודעת שאתה יכול ללמוד מסטודנטים אחרים, אבל אנשים הם מורים בשביל סיבה: הם חכמים. אולי זה רעיון טוב להקשיב להם. אבל גם תמיד טוב לעשות זמן בשביל עצמך. החיים יותר מדי קצרים להעביר את כול הזמן שלך בלי דברים נחמדים. וכש אתה גומר את העבודה שלך, תקשיב לגוף שלך - כשזה אומר לישון, עשה את

זה! - אבי

לרמות - to cheat
פתק - a note
מוסר - moral
להמליץ - to recommend

Dear Abby helps two college students. The first seeks advice regarding whether to tattle on a fellow cheating student or risk losing the opportunity to ask her out on a date. Abby informs him that his conception of love means choosing between a woman and his morals, it can't be real love. The other wants to know how to balance fun, working, and sleep. Abby reminds the student that college is about school first, fun second and learning constantly.

Jeremy Schiffres, Yale College '11

חיים אחרי אוניברסיטה

כשאני אגמור ללמוד בייל, בעוד ארבעה שבועות, אני רוצה לחזור למה שאני עשיתי לפני הזמן שלי פה: עבודה הומניטרית במדינות עניות בחוץ-לארץ. הייתי מנהל בארגונים כמו "רופאים בלי גבולות" ו"הצלב האדום" בשביל כמעט שש שנים. אני עזרתי לקבוצות שלי לתת אוכל ודברים אחרים כמו בגדים ונעלים לאנשים עניים ולאנשים שהם חיו במצבי-מלחמה. כמה מדינות שבהן עבדתי אפגניסטן, סרי לנקה ורוסיה.

העבודה הזאת יכולה להיות מלהיבה מאד. יש לך הזדמנות לחיות במקומות מעניינים, לפגוש אנשים שונים ממך וללמוד הרבה על מה קורה באמת בעולם. אתה גם מגלה הרבה על עצמך, על אחרים ועל תרבויות אחרות. במקצוע הזה בטח אתה משתנה.

אף על פי שאני רוצה לעשות שוב עבודה הומניטרית, בזמן הזה אני החלטתי לגור באמריקה ורק לנסוע לחו"ל כמה פעמים בשנה. הסיבה, המקצוע הזה יכול להיות קשה מאד: אתה הרבה זמן לבד ורחוק מחברים ומבני-משפחה.

המקצוע הזה גם לא תמיד כיף. עובד הומניטרי מוכרח לעשות הרבה דברים שונים ומוכרח לעבוד כמו מנהל, רואה חשבון, מורה, נהג ואפילו פסיכולוג! א-אפשר להתרגל למקצוע הזה, אפשר רק ללמוד דרך עבודה, וזאת הסיבה למה אנשים לא עושים את המקצוע הזה הרבה זמן (בדרך כלל קריירה נורמלית רק אחת-שתי שנים!).

אני לא יכול לדעת עכשו כמה זמן אני אעשה את העבודה הזאת. הקיץ הזה אני הולך להתחתן עם החברה שלי, ובטח היא לא תרצה לבלות יותר מדי זמן לבד (במיוחד כל כך קרוב אחרי החתונה שלנו). זאת החלטה קשה, לבחור בין העבודה שאני רוצה באמת לעשות, וחיי-המשפחה שאני רוצה לבנות עם הארוסה שלי. בסוף אני מאמין שאני יכול רק להשפיע קצת על התוצאה, ומה שיקרה, יקרה.

מנהל – manager
גבול – border
צלב – cross
מלהיב – exciting
חו"ל – abroad
רואה חשבון – accountant

After my time at Yale, I am planning on returning to my old job as a humanitarian worker. It can be an exciting job, although it can also be tough to be far from friends and family. I've decided to be based in the U.S. and only travel a few times a year abroad. It's hard to tell how long I will do this job, but I've come to realize that all one can do is influence the path that your future will take, and what will happen, will happen.

Gregg Friedman, Yale School of Management 2008

בריאות-נפש בייל

לפעמים אני שומעת חבר אומר "אני לא ישנתי בכלל בלילה שעבר!" זה לא טוב אבל מה יותר רע שאחר-כך האיש האחר אומר "אני לא ישנתי בשבוע שעבר!" אוניברסיטת-ייל מקום קשה לגור וללמוד בו. כן. סטודנטים בייל רוצים לעשות טוב בכל הדברים שהם עושים. כן. אבל ממתי שינה הפכה להיות מותרות ולא משהו שאנחנו צריכים בישביל חיים כל יום? חיים באוניברסיטה קשים מאד אבל לא תמיד זה היה מקום איפה אף-אחד לא ישן או אכל טוב רק כי היתה להם הרבה עבודה!

בחיים באוניברסיטה יש הרבה לחץ. יש לחץ מעבודה ומכתות ומחברים ומדברים שאנחנו עושים בישביל כיף. עם כל-כך הרבה לעשות... מתי יש זמן בישביל הכול? אין תמיד זמן באמת. אנחנו לא חושבים על דבר אחד אחר: הגוף שלנו! לפעמים אנחנו חושבים על הגוף שלנו. ואנחנו רוצים בישביל להיות בריאים. אבל אנחנו שוכחים שהראשים שלנו גם חלק של הגוף שלנו.

באמת הראש החלק הכי חשוב בגוף! אם יש יותר מדי לחץ הראשים שלנו לא יכולים להיות בריאים. סטודנטים בייל צריכים לחשוב על בריאות-נפש כמו בריאות-גוף. איך אנחנו יכולים למצוא בריאות-נפש בחיים?

הדבר הכי חשוב: אנחנו מוכרחים לישון! כשאנחנו עיפים אנחנו לא יכולים לחשוב טוב או לדבר טוב או ללמוד טוב. אנשים חושבים שללמוד כל הלילה טוב אבל באמת אנחנו צריכים לישון יותר מאנחנו צריכים לעשות עבודה כל הלילה. גם חשוב לאכול אוכל בריא ולשתות הרבה מיים. גם חשוב לחפש דברים לעשות רק בישביל כיף. אם יש לנו משהו שאנחנו עושים רק בישביל עצמנו; לחץ יוצא מהחיים שלנו בישביל זמן קצר. אנחנו צריכים את בריאות-הנפש - במיוחד באוניברסיטת-ייל - איפה יש לחץ בכל מקום בחיים.

בריאות-נפש - mental health
לחץ - stress
בריאות - health
שינה - sleep
מותרות - luxury

College students are constantly in a state of stress. In order to learn and perform well, they must remember that their minds are a part of their bodies, too, and mental health needs to be taken care of. Students need to sleep, eat properly, and make time for stress-relieving activities. AJ Haskins is currently a freshman in Morse College. She plans to major in either psychology or anthropology. She is also a member of Mind Matters, the mental health organization at Yale.

איפה האהבה בייל?

לאוריקה

באוניברסיטה יש מצב מיוחד מאוד. יש פה 5000 אנשים צעירים

שעובדים, גרים ומשחקים ביחד במקום קטן מאד. אנחנו טובים

מאד, לומדים ועושים מה אנחנו עושים, אבל האם אנחנו טובים

במציאה של אהבה? לא מפתיע שהרבה אנשים רוצים מישהו מיוחד

בחיים שלהם, אז למה זה כל-כך קשה למצוא? איפה האנשים בייל

מוצאים את האהבה? ייל מקום איפה הסטודנטים עובדים קשה,

אבל אנחנו גם משחקים קשה. אז, כשהרבה אנשים חושבים על

לפגוש מישהו, הם חושבים על מסיבות. מסיבות של אגודות הן לתת

הזדמנות לשתות הרבה בירה, לרקוד, ולדבר עם אנשים שאתה לא

תזכור בבוקר. בתודס (Toad's), יש אותו המצב אבל פה אתה יכול

לפגוש אנשים לא מייל. הסטודנטים ביי שהולכים למסיבות

האלה מחפשים כיף, אבל אני חושבת שהרבה מהם מקוים ליותר. בבוקר יום ראשון זה "זמן סיפור" כשאנשים

בכל הקמפוס מספרים לחבריהם על כל הדברים הטיפשים שעשו בסוף השבוע. דבר אחד שלמדתי מהארוחות

האלה שלא קשה לפגוש אנשים במסיבות ולא כל-כך קשה "לדעת" אותם (אם זה מה שאתה תרצה), אבל אי

אפשר רק להכיר מישהו במסיבה.

אבל אני לא אומרת שלא כדאי לפגוש אנשים פה. הדבר הכי חשוב מה אתה עושה אחרי המסיבה. אני מכירה

כמה אנשים שפגשו את החברים שלהם במסיבות, אבל איך הם עשו את זה? קדם הם לא חיפשו אהבה

בלילה שהם פגשו את חבריהם. זה חשוב כי לפעמים כשאנשים רק חושבים על למצוא מישהו, אין להם יותר

מדי כיף, וכולם תמיד יותר יפים (אטרקטיביים) כשיש להם כיף. אחר-כך כשהם פגשו את האיש, הם עשו

משהו כדי שהאיש יודע שהם היו מעניינים בהם. למשל הם הזמינו אותו לפיצה איתם או הם שאלו בשביל

המספר שלהם - משהו יותר מרק לרקוד איתם. ובסוף-הלילה הם לא, אני אומרת עוד פעם, הם לא הולכים

עם האיש לחדר שלו. כן, בחלק הזה של הלילה אנחנו מוכרחים להשתמש בהרבה כוח-רצון. כשאנחנו יכולים

להיות עם מישהו מושך (או לפעמים לא כל-כך מושך)

<http://www.toadsplace.com/tshirts.htm>

איפה האהבה בייל?

יותר טוב להבהיר שאתה רוצה להכיר אותם, ולא רק "לדעת" מישהו. גם יש הרבה מקומות אחרים לפגוש אנשים, למשל בסיפריה או בכיתה. כל דרך שאתה מחפש בשביל אהבה, זכור יש לך כיף ולא מספיק לקוות – לפעמים זה קשה להאמין, אבל כן, אפשר למצוא אהבה בייל.

to hope – לקוות
fraternity – אגודה
willpower – כח-רצון
to make clear – להבהיר

Where does one find love at Yale? Many students try to meet people at parties but this can be very difficult. People make many drunken mistakes at parties, and often have difficulty meeting someone special. There are some people who manage to meet their significant other at parties, however, so how do they do it? First of all they make sure to show real interest in the other person by getting/giving a phone number or hanging out with them after the party. More importantly though, they don't go home with the person on the first night. This shows that they're interested in getting to know the person more, not just having one night of fun. The best thing is to not give up hope and remember that it is possible to find love at Yale.

Laurika Harris-Kaye is a proud member of Calhoun College '11. When she's not busy with school she loves to dance, listen to music, watch movies and play the trumpet. When she is busy with school, she's usually doing Hebrew homework, starting her Hebrew homework or thinking

אישה בלי חשיבות – מחזה אָטִי

<http://www.yalerep.org/woman/>

השנינות של אוסקר וויילד מצוינת. אנשים יודעים את זה בכל העולם. הם אומרים שמילים שלו כיף וגם (זה חשוב) מהירות. אם זה באמת, למה אנחנו עזבנו את אישה בלי חשיבות שעתיים וארבעים דקות אחרי שהמחזה התחיל? שלוש המערכות הראשונות עוברות עלינו כל-כך לאט שבדיחות מאבדות הרבה מהכיף שלהם. מה זה וויילד בלי כיף? המחזה על מישפחת ארבוטנוט, אמא ובן, והשקר שיכול להרוס את החיים שלהם. ג'רלד ארבוטנוט, איש צעיר וטוב, יש לו יום טוב

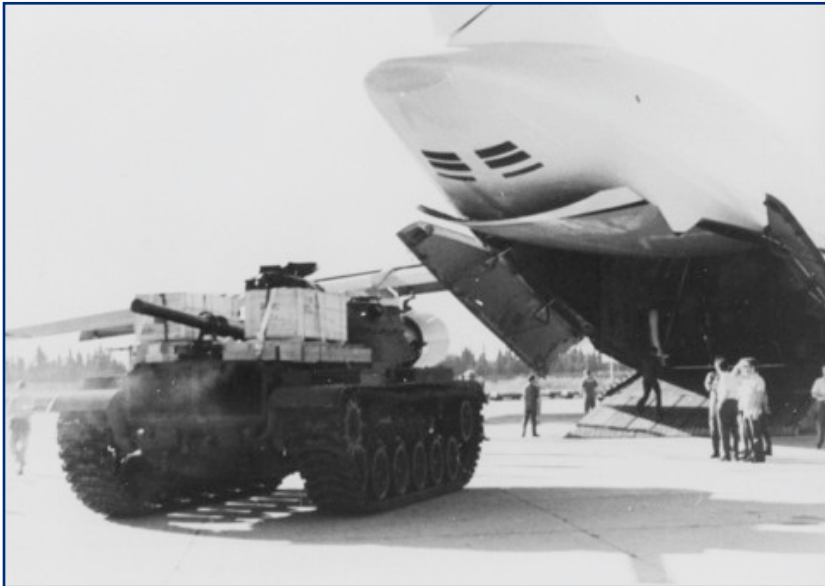
מאד. הוא התאהב באישה טובה ורוצה להתחתן איתה, ואדון אילנגוורט רוצה שג'רלד יעבוד בשבילו. כשאמא של ג'רלד באה כדי לישמוע את החדשות הטובות, היא אומרת שג'רלד לא יכול לעבוד בשביל אילנגוורט. היא לא יכולה לומר שג'רלד בן ממזר שלה ואילנגוורט (והיא מוכרחה לא לומר כי האישה שג'רלד אוהב שונאת אנשים רעים, והיא חושבת שממזרים רעים). ג'רלד מוכרח לבחור, אבל הוא לא יודע מה הבחירות שלו. השחקנים מצאו מציאות באנשים שהם שיחקו, אבל המצב הזה לא היה נכון בשביל המחזה. לדוגמה, איש אחד לא מעניין. וויילד כתב את זה ככה כדי לבדר אותנו מפני שהוא כל-כך משעמם. זה מוכרח להיות מצחיק, אבל כשהאיש באמת משעמם, האיש לא מצחיק. רק משעמם. רוב (אם לא כל) השחקנים טובים מאוד. אישה בלי חשיבות לא כמו מחזות אחרים שוויילד כתב. יש הרבה בדיחות בהתחלה, אבל בסוף, המחזה מספר על פילוסופיה. וויילד רצה ללמד את החברה שלו. הוא מלמד לא לשנות אנשים אחרים, במיוחד אנשים טובים. למה אנשים לא אוהבים ממזרים? המחזה אישה בלי חשיבות מדבר על החברה בזמן של וויילד, אבל גם מדבר לחברה מודרנית. זה נושא בלי זמן. יש דבר אחר אחד: הסטיגמה של להיות ממזר חשובה פחות בזמן מודרני. המחזה עדיין חשוב היום.

Oscar Wilde –	אָטִי – Slow
אוסקר וויילד	אדון – Lord
Arbuthnot –	לעזוב – to depart
ארבוטנוט	לעבור – to pass
Gerald –	ממזר – bastard
ג'רלד –	לבדר – to entertain
Illingworth –	
אילנגוורט	
wit –	
שנינות –	
Act (e.g., Act I) –	
מערכה	

A review of Yale Repertory Theater's production of A Woman of No Importance by Oscar Wilde. It includes a plot summary and a brief discussion of this production.

Oren Stevens is a freshman in Davenport. He has been involved in theater since the tender age of five, and failing a global cataclysm will never entirely give it up. He hopes that someday you will visit him in his cardboard box on a New York street corner, and remember his better days.

עכשיו, אמריקה וישראל בקשר מיוחד. אבל, לא

אמריקה נתנה לישראל ציוד צבאי
במלחמת יום-הכיפורים.

America airlifting supplies to
Israel during the Yom Kippur War.

תמיד היה להם הקשר המיוחד הזה. הקשר הזה
בין ישראל ואמריקה השתנה מאד אחרי הרבה
זמן. הן לא תמיד היו בנות-ברית קרובות.
בהתחלה, ישראל ואמריקה אפילו היו לא בנות-
ברית.

כשישראל קמה ב-1948, אמריקה לא הייתה בת
ברית. הנשיא של אמריקה בזמן הזה היה הארי
ש טרומן. הוא היה איש טוב, אבל היתה לו
בעיה. הארי טרומן רצה להיות נחמד לישראל,
אבל הוא לא רצה שהערבים יכעסו על אמריקה.

הארי טרומן חשב על הבעיה בשביל הרבה זמן.

בסוף, הוא החליט לעזור לישראל אבל לא להיות בת ברית. כשישראל קמה הוא הכיר בישראל אבל אמריקה

לא נתנה לישראל ציוד צבאי. זה עשה בעיות בשביל ישראל במלחמת-העצמאות כי הערבים היו הגדולים
יותר. יש להם אנשים וציוד צבאי יותר. גם, הרבה קבוצות נתנו להם עזרה. אף אחד לא רצה לעזור לישראל.
אבל ישראל לא מתה. עדיין, אין מדינות שרצו להיות בנות ברית עם ישראל. זאת האמת לפני מלחמת ששת-
הימים.

במלחמת ששת הימים הכול השתנה. בהתקפת מנע, ישראל השחיתה את חילי האוויר כשהם עדיין היו על
האדמה. ישראל נצחה, והסובייטים לא רצו לראות את בנות-הברית שלהם שלא עשו טוב. אז, הסובייטים
אמרו לישראל שהם מוכרחים להפסיק. גם, הצי הסובייטי התקרב לישראל. הנשיא של אמריקה לנדון ב.
ג'ונסון לא שמח עם הדברים האלה. הוא אמר לסובייטים ש, 'אנחנו עם ישראל', והצי האמריקאי התקרב לצי
הסובייטי. זה עזר לישראל לנצח את המלחמה. עכשיו, אמריקה וישראל היו קרובות, אבל הן לא בנות-ברית.
היתה צריכה להיות עוד מלחמה: מלחמת יום כפור.

ישראל ואמריקה

במלחמת יום כפור, לישראל הייתה הפתעה. הערבים עשו התקפת-פתע. הרבה ישראלים מתו. הסובייטים עזרו לערבים אבל אמריקה לא עזרה לישראל. לפני ההתחלה של המלחמה, אמריקה אמרה לישראל לא לעשות שום דבר. אמריקה לא רצתה שישראל תמות כי זה טוב בישביל הערבים והסובייטים. אז, אמריקה נתנה הרבה ציוד צבאי לישראל. עכשיו, הן בנות ברית בגלל מלחמת יום-הכיפורים.

צי הסובייטי – soviet fleet
ציור צבאי – military supplies
בנות-ברית – allies

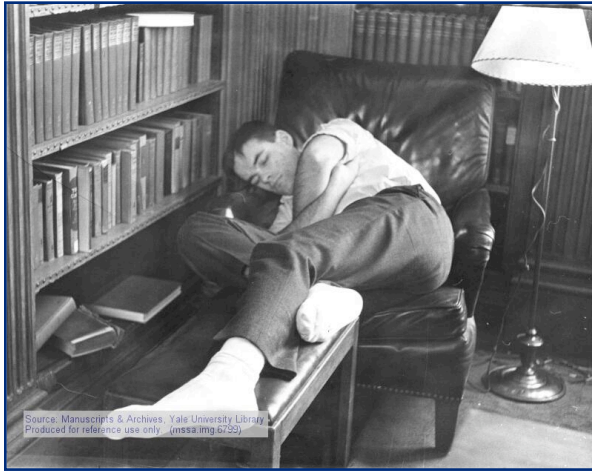
This is a description of America and Israel's relationship from Israel's birth to the present alliance. Until the Six Day War, America did not send Israel any military support, and not until the Yom Kippur War did America become Israel's ally.

Nathaniel Botwinick, JE 2011, is a member of Yale's Varsity Fencing Team and enjoys long walks on the beach.

לישון או ללמוד: ספרייות בייל

הספרייות הקולגים

הספרייות של הקולגים. פתוחות כל יום וכל לילה. הרבה סטודנטים בספרייות של הקולגים לומדים כל יום וכל לילה. הספרייות קטנות. הספרייות הקולגים יש כיסאות גדולים, כיסאות קטנים, שולחנות גדולים, ושולחנות קטנים. שקט טוב בשביל לישון וללמוד בספרייות של קולגים.

סטודנט ישן בספרייה של פירסון קולג

Source: Manuscripts & Archives, Yale University Library
Produced for reference use only. (mssa.img.6799)

הספרייות טובות בשביל:

- לישון
- ללמוד עם הרבה חברים
- ללמוד לבד
- הרבה מקום ללמוד
- לאכול

הספרייות רעות בשביל:

- לעשות ציק אאוט ספרים
- ללמוד עם חברים

ספריית בס (CCL)

הספריית בס הגדולה פתוחה אחרי חצות הלילה. הרבה סטודנטים לומדים שם כי זאת ספרייה חדשה. בבס יש חדרים בשביל חברים, כיסאות גדולים, שולחנות גדולים, וכיסאות קטנים. אבל ספריית בס גדולה יש הרבה אנשים בבס, סטודנטים מחפכים בכל ספרייה בשביל מקום ללמוד. אסור לאכול בספרייה אבל בבס יש בית-קפה בחוץ.

ספריית בס (CCL)

הספרייה טובה בשביל:

- לישון בשביל שעה קטן
- ללמוד עם חברים
- ללמוד ליבד

הספרייה רע בשביל:

- לישון הרבה זמן
- לאכול
- לישון כל חלילה
- שקט

ספרייה סטרלינג ממוריל (SML)

זאת ספרייה פתוחה מ-8:30 ביום ל-12 בלילה. סטרלינג ממוריל ספרייה בבנין מענין. הספרייה כמו קתדרלה. זאת "קתדרלה של למוד". בספרייה סטרלינג ממוריל יש הרבה חדרים בשביל ללמוד ומקומות ללמוד. גם בשטרלין ממוריל ספרייה יש חצר בחוץ. אם אנשים רוצים ללמוד שקט במקום גדול, מצתמשים החגרים לומדים. אם אנשים רוצים ללמוד מקום בחוץ שקט, משתמשים חצר. אם אנשים רוצים ללמוד לבד ובשקט, משתמשים ה"stacks".

הספרייה טובה בשביל:

- ללמוד לבד
- ללמוד בשקט
- לישון בשביל זמן קצר

הספרייה רע בשביל:

- ללמוד עם חברים
- לאכול
- לישון כל יום

ספרייה סטרלינג ממוריל (SML)

Source: <http://www.henrytrotter.com/scholarship/images/yale/sterling-nave.jpg>

-- שרה היל, ייל קולג 2011

--Sarah Hill, Yale College 2011

This article describes the libraries that undergraduates at Yale typically use. It goes through things each library is good for, including sleeping, eating, and studying because, as we all know, many students seem to live at the libraries at Yale.

ציק אאוט - check out

פתוחה - open

הפסקה - break

לעשות ציק אאוט - check out

חצר - courtyard

קבוצת החתירה של ייל

קבוצת החתירה של ייל הוקמה בשנת 1843. כשהקבוצה הוקמה זאת הייתה קבוצת החתירה האוניברסיטאית הראשונה באמריקה. ב - 1852, ייל התחרתה נגד הרוורד.

זאת הייתה התחרות הראשונה בין אוניברסיטות באמריקה ורק גברים התחרו. ב - תמונה באדיבות לילה הום

קבוצת החתירה של ייל הייתה מוצלחת מאוד במשך כל ההיסטוריה שלה. גם ב - 1924 וגם ב -

1956 הקבוצה של ייל ייצגה את אמריקה במשחקים האולימפיים. היא זכתה בזהב ב - 1924 אבל לא ב

- 1956. כמו שצ'רלי קולון, חבר בקבוצת הגברים, אומר, "אני חושב שאנחנו מצליחים בגלל שיש לנו

הרבה לב. בלי לב, אי אפשר לעשות את מה אנחנו עושים."

כדי להצליח, גם קבוצת הנשים וגם קבוצת הגברים מתאמנות ששה ימים בשבוע. בגלל מחויבות

הזמן, החברים בקבוצה מכירים אחד את השני טוב מאוד. כפי שצ'רלי אומר, "אני מחבב מאוד את הגברים

בקבוצה, ואני חושב שהם חלק מהאנשים הכי טובים בייל." טילור ריטזל, חברה בקבוצת הנשים, חושבת

שהיא מתאמנת קשה, אבל זה כדאי. היא אומרת ש"יש לנו הרבה דברים קשים לעשות, אבל מה זה ספורט

אם זה לא קשה?"

כדי להיות קרובים יותר, הקבוצות עושות הרבה דברים אחרים ביחד. כפי שטילור אומרת, "הקבוצה

רואה סרטים ביחד ואנחנו גם מתאמנים ביחד במשך חופשת האביב." צ'רלי אומר שקבוצת הגברים גם

עושה דברים ביחד, כמו על האש.

השנה הזאת, שתי הקבוצות מצליחות. לפי צ'רלי, הקבוצה שלו סיימה במקום השני ב"הראש של

הצ'רלס", תחרות גדולה וחשובה מאוד בבוסטון בסתיו. הקבוצה שלו התרגשה מאוד כשהם סיימו. זאת

הייתה תחרות קשה מאוד וכל הסירות חתרו מהר. קבוצת הנשים גם התחילה טוב. היא זכתה בתחרות

ראשונה באביב ומתרגשות לקראת העונה הבאה והן אופטימיות. למשל, טילור אומרת ש"אנחנו קבוצה

מוצלחת בגלל הרבה דברים: האטלטיות שלנו הן מהטובות במדינה, בית הסירות נהדר, והמאמנים

מצויינים. עדיין יש לנו הרבה עבודה לעשות, אבל אני חושבת שהשנה הזאת הולכת להיות מצויינת!"

--קרי לין, ייל קולג 2009

--Carrie Lynn, Yale College 2009

Yale is home to the nation's oldest collegiate rowing club, as well as to one of the country's premier crew programs. Since its inception in 1843, Yale Crew has branched out to include a heavyweight men's, a lightweight men's, and a women's team, and has won numerous championships, even going so far as to represent the US Olympic team twice - once in 1924 and again in 1956. Two current athletes - Charlie Colon and Taylor Ritzel - talk about their experiences on their respective teams, as well as comment on their current seasons.

rowing - חתירה

to represent - ליצג

gold - זהב

to practice - להתאמן

commitment, obligation - מחויבות

barbeque - על האש

competition, race - תחרות

boat - סירה

athlete - אטלט

wonderful, impressive - נהדר

מסע אל תום האלף (א. ב. יהושע)

השנה היא 999. בן-אתר, סוחר עשיר מאוד מאלג'יריה. האחין שלו, אבולפיה, גם השותף שלו, הוא אנטליגנט מאוד ויודע איך לעשות הרבה כסף. כשאבולפיה מתחתן עם אישה יהודית מגרמניה, היא רוצה שאבולפיה מפסיק לעבוד עם הדוד שלו בגלל שיש לבן-אתר שתי נשים והאשה הגרמנית לא חושבת שזה בסדר.

בגלל הסיבה הזאת, בן-אתר הולך לגרמניה עם האחין שלו כדי לשאול את האשה הגרמנית מה הבעיה להיות שתי נשים. בן-אתר נסעה לאירופה עם רבי אחד, עם השתי הנשים שלו, ועם אחין אבולפיה, בשביל לדבר עם האישה, כי בן-אתר חושב שלהיות שתי נשים מסטדר עם החוק ועם מסורת. הסופר יהושע מדבר על הדת, על החוק ועל האחריות של יהדות ספרד ואשכנז. בשביל יהושע (ועכשו, היום הזה, בישראל, כולם מדברים על האחריות הזו). בשביל הישעה, הצפון אשכנזי פוריטני ורציני, והדרום סבלני ויפה. הספר של יהושע אידיאלי ולא תמיד אמת: בעולם של יהושעה, מרוקו זה רק ים, שמש ואהבה. אבל גרמניה ואירופה מקומות קרים וחשוכים, מקומות איפה שהרבנים רק חושבים על חוק, ולא על חיים ועל העולם הזה.

אני אוהב את הספר הזה, אבל אני חושב שהריונית של יהושע על הקשר בין ישראל והעולם, ובן אשכנזים וספרדים. בעלם של היום הזה, אני חושב שלהיות יהודי זה רק חשוב אם משהו רוצה להיות יהודי. אין לנו הזמן בשביל לטעון על מי היהודי הכי טוב. אני יהודי, אתה יהודי, וזה הסוף של הביעה.

-- יעקב אלברט, ייל קולג 2011

-- Jacob Albert, Yale College 2011

The book "Journey to the End of the Millennium" by AB Yehoshua, is about a Jewish merchant from North Africa who travels to Europe with his two wives and crew. The book is about love, morality, Jewish law, and the differences between Ashkenazic and Sephardic Jewry.

האוכל של ניו הבן

לניו הבן, יש הרבה מסעדות ממדינות אחרות. כל האנשים בייל

צריחים לאכול חוץ מקמפוס. בניו הבן, למסעדות יש אוכל

מאיתליה. אתה יכול לאכול ההכי טוב פיצה באולם בניו הבן.

"פפ'ס" זה מפורסם מאוד. הפיצה שמ זה גם טעים מאוד.

לניו הבן גם יש מסעדות אסייתיות. ל"ממונס" יש פלפל

ושורמה, ובשתיים בבוקר, זה אדיין פתוח. ב"פנ איסיה", אתה

יכול לאכול גלידה מטוגנה. "איבי נודל" זה זול, מהר, וקרוב, אבל

לניו הבן יש הרבה מסעדות מהודות. "זינק" זה המסעדה הכי טובה בניו הבן.

יש לו אוכל אמריקאי. זה יקר מאוד, אבל הדג והבשר אלה מצוינים.

ל"ברסלונה" יש אוכל ספרדי טוב ואטמוספירה נחמדה. "איביזה" גם יש אוכל

כמו פאיה. ל"פסיפיקו" יש אוכל אמריקה הלטינית כמו דג ופירות ים. "בנתרה"

בקמפוס, יש גם כמה אוכל טוב. חדרי האוכל אלה ככה-ככה, אבל התכנית ארוחה גם יש מקומים

אחרים: באוניברסיטת בוגר, באוניברסיטת "בוסנס" ואוניברסיטת חוק. יש להם אוכל אחר מחדרי

האוכל. בלילה, "אלף אחד פיצה" יש אוכל מהר, וגם "דורפ'ס" יש אוכל, אבל דורפ'ס זה יקר מאוד. בסוף הכל, לניו הבן יש הרבה אוכלים אחרים. יש לו אוכלים מאמריקה, מדרום-אמריקה, מאירופה,

ומאסיה. גם יש לו מסעדות מהודות ומסעדות מהרות, מסעדות יקרות ומסעדות זולות. בישביל

תלמידים כמונו, ניו הבן זה מקום מצוי לאכול. יש לו משהו בישביל כולם, והאוכל מסביב קמפוס

--זק קגין, ייל קולג 2011

--Zach Kagin, Yale College 2011

This article is a review of the various cuisines in New Haven, both on and off campus. It briefly describes some of the better restaurants off campus, including the many ethnicities represented. It also delves into on-campus dining and where the best food can be found easily.

אסייתיות - Asian
מטוגנה - fried
מהודות - fancy

פאיה - paella
הלטינית - south

ג'וני מיצ'ל הסטוריה

אביתל

[http://
en.wikipedia.org
/wiki/
Joni_Mitchell](http://en.wikipedia.org/wiki/Joni_Mitchell)

אלף תשע מאות ארבעים ושלוש. היא התחילה

לנגן מוזיקה ולצייר כשהיא היתה ילדה קטנה

בעיר ססקטון. היא התקרבה לתנועה של

מוזיקה! עממית בטורונטו, ושם הם גילו את

שיריה. אחר-כך הרבה מוזיקאים מפורסמים שרו

אותם, כמו ג'ודי קולינס וטום רוש. ג'וני מיצ'ל

הקליטה את אלבומה הראשון בשנה אלף תשע

מאות שישים ושבע, ו! 8 ז היא עשתה

1514 ÷ 1488 u האלבום ששמו 'עננים'.

באלבום הזה היתה הגירסה הראשונה של ג'וני של השיר 'שני הצדדים, עכשו', שקודם ג'ודי קולינס שרה עם

הרבה הצלחה. מאז הזמן הזה, ג'וני מיצ'ל עשתה מוזיקה בהרבה סגנו! ונות עם הרבה נושאים שונים, כמו

האלבום ששמו 'הנשים של הקניון' על נגד-התקדמות בסגנון-מוזיקה עממית, כמו 'כחול' שמספר על יכה

לחפש דרכים חדשות להתבטא ולא אכפת לה אם האומנות שלה היתה פופולרית. עדיין היתה לה הרבה

הצלחה בשנות השבעים. היום היא מוכרת כאומנית מצוינת עם קול יחיד במינו. בשנת אלף תשע מ1488 ! ÷

ות תשעים ושבע, היא קבלה פרס של להיכנס לאולם המפורסמים של מוזיקת רוק

עממית - folk
גילו - discovered
הקליטה - recorded
עננים - clouds
גירסה - version
סגנון - style
התקדמות - progress
אבודה - lost

"Court and Spark" -
קורט וספרק
להתבטא - to express
אומנות - art
פרס - award
Rock n' Roll Hall of
Fame - להיכנס לאולם
המפורסמים של מוזיקת

Marcelle Avital Friedman is a freshman in Saybrook from sunny San Diego who loves to sing, especially songs by Joni Mitchell and preferably when in the shower. She is currently entertaining the career path of medicine, but remains open to suggestions.

Joni Mitchell is a successful poet, musician, and painter born in Canada on November 7, 1943. After recording her first album in 1967, Joni released the album entitled "Clouds" with her first version of the song translated above, "Both Sides Now," which had met with commercial success previously when recorded by Judy Collins.

Joni Mitchell's music spans myriad themes and genres, including the anti-progress folk style exhibited in "Ladies of the Canyon," the lament of lost love in "Blue," and jazz-fusion in "Court and Spark," which brought her widespread popularity in the mid-'70s. She was recognized in 1997 with her induction into the Rock and Roll Hall of Fame.

האחד בעולם היום

ריס

אני לא איש יפה... אני לא איש חכם... אני לא

איש טוב... אני לא איש שמח... אבל אין תלונות.

למה? כי אני אני. אני האר היי. אף אחד לא יכול

לחיות בשבילי: לא אמי, לא חברה שלי, לא

חברים שלי, לא אלוהים... כל שיש לי, זה רק

אני. אבל... זה טוב? הפילוסופיה הזאת

דורשת ממני לראות את עצמי כמו המצפן

המוסרי שלי. אני לא יודע מה אנשים רוצים

חוק כי חם חושבים שאנחנו צריכים את החוק. אבל אני שואל, איך היינו לפני החוק? האם יכולים אנחנו

לחיות בלי החוק היום? זה כל כך רע בלי החוק? את התשובה אנחנו לא יכולים לדעת כי אנחנו חיים בעולם

איפה החוק מלך. אבל השאלות לא החוק. מה אני רוצה בשבילך לשאול מה אנשים אומרים לך. לפני שאתה

יכול להכיר את עצמך, אתה עריך לדעת מה עצמך ומה לא עצמך. השאלה הגדולה אם איש יכול לקחת את

האחריות בשביל עצמו. בעולם היום, אחריות נדירה מאד. אנחנו חיים בלי לדעת על החיים שלנו והופכים

למשהו פחות אנעשי. היום, זה קל לא לחשוב כי העולם לא רוצה אנשים לחשוב על חיים. רק החזקים

יכולים לראות מה קורה, אבל האמת לא עוזרת הרבה. חיים עדין לא קלים אבל זה נותן שאלה חדשה: מה

חושב לך החיים הקלים בלי חופש, או החיים העצובים עם האמת. זאת הבחירה שלך.

http://en.wikipedia.org/wiki/Joni_Mitchell

complaint-

תלונה

to direct- לכוון

compass-

מצפן

law-חוק

rare-נדיר

human-אנושי

This article mainly deals with the concept of the individual in modern society. It questions both the law and a person's perception of how their compel themselves to be morally good. It ends with a challenge for the individual to either accept this state of affairs or embrace their individual selves.

Reese Faust, by some miracle and/or illicit payoff, is a sophomore in Silliman College. He wishes he was smart enough to be a Philosophy major or good-looking enough to be an Art major. In his free time, he enjoys lifting heavy objects, terrorizing small children, and writing snarky things about people who are smarter and better-looking than him.